

Sygn. akt V KK 409/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. P.**

podejrzanego o czyn z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 września 2019 r.

wniosku obrońcy podejrzanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 15 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV Kz (...),

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w W.

z dnia 21 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy podejrzanego A. P. zamieszczony został wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w W.. Uzasadniając żądanie jego autor odwołał się do wagi zarzutów, które zostały podniesione w kasacji wskazując jednocześnie na wykonywanie przez podejrzanego pracy zarobkowej co jego zdaniem ma wartość terapeutyczną.

Wniosek przedmiotowy na uwzględnienie nie zasługuje.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że skuteczność wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. jest związana w pierwszym rzędzie z wagą podniesionych w kasacji zarzutów, które już

po wstępnej kontroli skargi przekonują o znacznym prawdopodobieństwie jej uwzględnienia. To bowiem zasadność nadzwyczajnego środka zaskarżenia, warunkuje z kolei stwierdzenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji (w tym wypadku rozpoczęcie internacji związanej z ujawnioną u A. P. chorobą psychiczną), w sytuacji, gdy zaskarżone nią orzeczenie jest dotknięte oczywistymi błędami, może spowodować doznanie przez skazanego dolegliwości, której nie powinien ponieść.

Zawarty w niniejszej kasacji wniosek obrońcy nie przekonuje, aby tego rodzaju sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie.

Nie przesądzając przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności kasacji, w tym również wagi podniesionych w niej zarzutów, należy zauważyć, że w sprawie tej nie zostały przez autora wniosku przedstawione żadne tego rodzaju istotne względy, które już na tym etapie postępowania wskazywałyby na ewentualną merytoryczną nietrafność zaskarżonego kasacją orzeczenia, a tym samym uprawdopodobniały skuteczność nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Dotyczą one wprowadzie jakości kontroli odwoławczej przeprowadzonej w instancji *ad quem*, nie oznacza to wszakże, że już po wstępnym badaniu sprawy kasacja ta uznana być może – ze znacznym prawdopodobieństwem za zasadną. Stanowisko to wspiera chociażby argumentacja Prokurator Rejonowego w W. , który w pisemnej odpowiedzi na kasację (doręczoną stronom postępowania) wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej. W tym stanie rzeczy bez znaczenia pozostaje okoliczność związana z terapeutycznym oddziaływaniem na podejrzanego wykonywanej przez niego aktualnie pracy co zresztą w tej sprawie, poza przypuszczeniem autora wniosku, nie zostało w żaden sposób udokumentowane.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).